

სახელმწიფო საბჭო

აკამოვი თავმჯდომარეობს. სახელმწიფო მდიანის მხარე უმაღლეს ბრძანებას კითხულობს სახელმწიფო საბჭოს წევრის განმარტების ავადმყოფობის გამო დათხოვნის თაობაზე და მეფის მიერ 5 აპრილს 1911 წლის ხარჯთაღწერის კანონპროექტის დამტკიცებაზე.

თავმჯდომარე საბჭოდან გონაროვის გასვლა ყველა წევრებს და აღონებს, რადგანაც ერთ-ლიცეულ წევრთაგანს ვაკრავთ, მცოდნეს, იურიდიულ პრაქტიკით აღჭურვილს, ყოველმხრივ ჩინებულ ადამიანს, რომელმაც თავის გულში პატიოსნების მიუწოდებელი გრძობა, სამსახურის მოვალეობა და საკუთარ ღირსების გრძობა განავითარა. ამისათვის წინადადება იძლევა გონაროვის საბჭოდან გასვლის გამო თანაგრძობა გამოუცხადონ და ვესურვოთ, რომ მალე გაჯანსაღებულიყოს.

ხუბია: „გახოვთ“.

რინანსიურ კომისიის მოხსენებით, უკანადად დატოვებულ 1884 წ. 5/0 ოქროს რენტის გამოსასყიდ კანონპროექტს, რომელიც სათათბირომაც მოიწონა, აგრძედე მოსკოვ-იაროსლავის რკინის გზის 5/0 ობლიგაციებისა და ოთხ სხვა წვრილმან კანონპროექტს მიღებულია, მთ შორის, 1911 წ. უძრავ ქონებაზე გამინებრელი კანონპროექტი ქალაქებსა, დაბებსა და სოფლებში.

გარეშეთა დაუსწრებლად, საფინანსო კომისიის მოხსენებით სათათბიროს მიერ მოწონებულ კანონპროექტი მიიღეს: ჯარის სამარვარჯიშობისათვის პატრონების შესაძინად თანხის გადაღებისა, სამხედრო სამინისტროს სიდილმლო ხარჯებისა, კონსტატის ცხებ-სიმკვარის სანდმო ქონების შენახვისა, არტილერიის ნივთიერ მხარის შევსებისა და სახელმწიფოს დაცვის გაუმჯობესებისა.

შემდეგი სხდომა 20 აპრილს მოხდება.

გარეშეთა დაუსწრებლად, საფინანსო კომისიის მოხსენებით სათათბიროს მიერ მოწონებულ კანონპროექტი მიიღეს: ჯარის სამარვარჯიშობისათვის პატრონების შესაძინად თანხის გადაღებისა, სამხედრო სამინისტროს სიდილმლო ხარჯებისა, კონსტატის ცხებ-სიმკვარის სანდმო ქონების შენახვისა, არტილერიის ნივთიერ მხარის შევსებისა და სახელმწიფოს დაცვის გაუმჯობესებისა.

შემდეგი სხდომა 20 აპრილს მოხდება.

გარეშეთა დაუსწრებლად, საფინანსო კომისიის მოხსენებით სათათბიროს მიერ მოწონებულ კანონპროექტი მიიღეს: ჯარის სამარვარჯიშობისათვის პატრონების შესაძინად თანხის გადაღებისა, სამხედრო სამინისტროს სიდილმლო ხარჯებისა, კონსტატის ცხებ-სიმკვარის სანდმო ქონების შენახვისა, არტილერიის ნივთიერ მხარის შევსებისა და სახელმწიფოს დაცვის გაუმჯობესებისა.

შემდეგი სხდომა 20 აპრილს მოხდება.

ახალი ამბები

როგორც ვაგვიკეთ, კავკასიის ნამესტნიკის თანამშრომელ სენატორი

უკანასკნელ წლების სიმბოლოები

ქართულ სიტყვა-კაზმულ მწერლობაში (დასაბუთო)

ახალგაზრდა პეტრის აღ. შანშია-შვილის „მედი მგონისა“-ც ნათლად გადმოგვცემს მონათესავე სულთა ტრადიციას, რომელიც გამოიწვია ერთმანეთისადმი მათმა უიმედოლტოლვამ.

საზოგადოდ ხელოვნური ნაწარმოები უმაღლესი, წმინდა სულიერი სიყვარულის ნაყოფია და ჩვენი ახალგაზრდა პოეტის „მომუდღერის თვის ნაწარმოებს“ იმ არსებებს, რომელიც ავტორისებური ძლიერებით განიშპკალდება ამ სიყვარულით. დრამის შესავალში მგონის ამბობს:

ვით დავიწვიებ ციურ სახესა, თუნდ გადაფრინდეს უცხო მხარესა? გული თაყვანს სცემს, ეღიროსება, მარად მისთან ჰქრის ნაზი ოცნება მისკენ მივადრებ*, მისით ვსულდემულობ,

გზასა მინათებს ბნელით მოცულსა... მის წინ მუხლს ვიდრეკ, მახუდ ვლოცულვობ,

სასოწარკვეთის მიმხვევებს სულსა. მასვე მივუძღვნი ამ ნაწარმოებს, გულის ნათლად თქმულს იგი მიმგვადება:

სხვას არ ვპირდები, სულს ვერ აღვუგზნებ,— რა ვადიკთხავს მოწყობინება.

ახალგაზრდა თამარმა, დრამის გმირმა ქალმა, ნაწარმოების წაითხვისთანავე იცნო მკაცრად სული. იგი მიხვდა გულის ნათლად აქმულს და მოუთმუნდა მოლოდინ მისი ავტორის, ნიკოს, მარადე განცხადებას.

* ნაზი ყველგან ჩემია.

ვახაძე პეტერბურგიდან ტფილისში

ჩამოვი პარასკევს, 8 აპრილს.

როგორც ვამბოვებ, ტფილისში გიმნაზიის მასწავლებლად ნამუყფს ნ. გ. გოგიტიძეს ადესის ერთ-ერთი საუკეთესო გიმნაზიაში მასწავლებლად პნიშენენ.

როგორც ვწერდით, ფოსტატულეგრადის მთავარმა სამმართველომ წელს 15,000 მან. გადასდო ტფ. ფოსტატულეგრადის ოლქის მოხელეთათვის სააღდგომო საჩუქრად დასარიგებლად. აქედან ოლქის უფროსმა 1,500 მან. ტფ. ცენტრალურ ფოსტის მოხელეთათვის გადასდო, ხოლო 2,500 მან. ტფ. ეგრადის მოხელეთათვის.

ძველი ტანისამოსის ვაჭრებს ნება მიეცათ ნერსესიანისა და რუსის ქუჩის კუთხეში მდებარე მოედანზე 18 აპრილამდე ივაკრონ.

გუშინ ქალაქის სახანტარო კომისიამ ქალაქის მესამე უბანში საკანდიტორები და თევზის სავაჭროები დათვალა. ყველგან შესაფეროვან კარგულემა იქნა მოხედნილი.

5 აპრილს უეცრად გარდაცვალა ტფილისის მოქალაქე პავლე კუხიძის ძე პატივი. როგორც გამოირკვა, განსვენებული ლოთობას მისდევდა. გვამი მიხილის საავადმყოფოში გავზავნეს.

ქალაქის საბჭოს ხმოსანთა შემდეგი კრება 18 აპრილს მოხდება.

12 აპრილს ტფილისში ჩამოვი ბაქოს ნავთის მრეწველთა ექსპედიციის რიცხვით 30 კაცი, რომელთაც ტფ. ქალაქის გამგეობა სადგომს უფასოდ დაუთმოდა სამისდლო.

განსვენებულმა დიდმა მთავარმა მიხილ ნიკოლოზის ძემ სიკოცხლეშივე გამოსთქვა სურვილი, რათა მისი კუბო გვირგვინებით არ შემეკათ და შეგროვილი ფული სახელმწიფო საქმისთვის მიიხვეწინათ. თანახმადა აპისა, კავკასიის ნამესტნიკმა გადასწყვიტა ამ მიზნით შეგროვილ ფულის 5,880 მან. 99 კპ. სარგებლით ტფ. ვაჟთა პირველ გიმნაზიაში განსვენებულის სახელობაზე სტიპენდია დასარსოს. მისმა იმპერატორებითა უმადლესობამ დიდმა მთავარმა ნიკოლოზ მიხილის ძემაც მოიწონა ეს აზრი და თავის მხრით 2,500

მან. გადასდო სსტპენდია თანხის შესახებ.

ტფილისის სახანტარო პალატის სესია, რომელიც ბათომისა, სოხუმისა და ქუთაისის იყო წესული, უკვე ტფილისში დაბრუნდა. დაბრუნდა აგრძედე ოლქის სახანტაროს სესია, რომელიც გორში იყო წესული რამდენიმე საქმის განსახილველად.

ინჟინერი კ. ი. მარქაროვი უკვე შეუდგა აბახთუნის ხანტაროს დაწესებულებით გეგმის შედგენას. მუშაობა ამ თვეში დაიწყება.

1912 წელს სახელმწიფო სათათბიროს დებუტატებს სამსახურის ვადა უთავდებთ. ამიტომ შინაგან საქმეთა სამინისტრომ დადგინა მისცა გუბერნატორებს, გრაფონაჩიონიკებს და ოლქის უფროსებს, მთ შორის ტფილისის გუბერნატორსაც, მიიღონ ზომები, რათა არჩევნების მოსახდენად საკუთარ თანხა თავის დროზე შეტანილიყნას საერობო და საქალაქო ხარჯთაღრიცხვაში.

ვახუთების სიტყვით, სამეცნიერო აკადემია აკადემიკოს მარს სანდვარ-გარედ ჰგზავნის აღმოსავლეთის ხელთ-წაწერების შესახებ.

გუშინ ქალაქის გამგეობაში მუშაობა დასრულდა სამ სათაზე შესწყდა. მუშაობა განახლდება აღდგომის მეოთხე დღეს, ოთხშაბათს.

შინაგან საქმეთა სამინისტრომ ერთ-დროული შემწეობა დაუნიშნა: 1) ბორჯომში მოკლულ პოლიციელის ქვრივის საფლავი სამხარაძეს—160 მან., 2) ქუთაისის გუბერნიაში ჩაფრად ნამუყფს ნესტორ ცხონიას—150 მან., 3) ტფილისის ბოქაულის თანამშრომლის ქვრივის წულუკიძეს—250 მან. და გურიაში მოკლულ ჩაფრის ქვრივს გოვაბერიძეს—150 მან.

ქალაქის საქმეთა საგუბერნია საკრებულომ 5 აპრილს ხელმეორედ განიხილა საკითხი ქალაქ ტფილისის საარჩევნო უბნებზე დაყოფის შესახებ. საკრებულო კვლავ არ დაეთანხმა ქალაქის საბჭოს დადგენილებას იმის შესახებ, რომ ქალაქი მხოლოდ სამ საარჩევნო უბნად დაიყოფი და დადგინდეს, დაიყოს ქალაქი თერთმეტ საარჩევნო უბნად. ქალაქის საბჭოს წარმომადგენელნი

გადმდებ და შენს გარეშე არიან მივს ამა სოფლად; სულს მომპყრე სისახულო და გამხადე მოკმელ მგონად; ირაკლი გათავგებს სიმღერას და ნიკოს მიუბრუნდება: შენ მან მოგებრას გეს ნაწი ქვეყნად და თავის მკობად შენა გქმისა მგონად! თამარს ჰყავს მოხუცი მამა ლევიანი, რომელსაც უნდა ბარემ თავის სიკოცხლეში მოუყაროს ქალს და ჩააბაროს იგი თავის პატრონს. მამას საყვარელ ქალისათვის აურჩევია საქმროდ მდიდარი და ლამაზი თავადი არჩილი. მარამ თამარი უარზე სდგას, რადგან იგი არჩილთან არავითარ სულიერი კავშირის არა გრძობს, და მამას ეუბნება: მე ამას გეტყვი, რომ სიღამაზეთ კაბის დასრება არ დაფასდება; არც სიმდიდრეა მკვიდრი რამ განძი, ორივე ერთად მალე გაჰქრება; თვის ნანდობს სტრფოვს გუჯი თვით მკვიდრს; თუ სხვას შეგვით, მუდამ იგდებებს! ნიკო მოუთმუნდა ელის ქალის პასუხს. იგი ირაკლის თანხლებით თამარის სახლისკენ გაეშურება. სახლს რომ მიუახლოვდებიან, ირაკლი ჩამოშორდება. ავიანზე თამარი თარს უკრავს და ზედ დამღერის: მწვერვალზე ვიდრე-მეგონდებოდი, ბარად კი შენი კენჭისა მესმოდა, და მარჯვრულსა არ მომრდებოდა, ბრწყინვალე სახე მელანდებოდა. ... თუ სხვა ისა ხარ-რად სწავრობ მკვში? და თუ ჩემი ხარ—ტანჯვა მეკარე; ოჰ, რად იფარავ ბინდის მკრთალს ლეჩაქს, ჩემო მტანჯველო, გამომდარე!

ნიკო მის გამოვლამარკება, და ქალი ზვიდიან წვრილს ჩაუდგებს, სადაც სწერია: რადაც ძალი ჩემ ნორჩ გულსა შენსკენ იტაცებს და ამ წერილის მეოხებით იგი გიცხადებს, რომ სამუდამოდ ეყვარები მათზე ძლიერად, ვისაც კი ვინმე ჰყვარებია ამ ბედქრულ ქვეყნად. დანიშნულ საღამოს ნიკო შეხვდება თამარს ბაღის ბოლოში. ღამეში თამარი ვერ იცნობს ნიკოს და ეკითხება:—ვინა ხარ მანდა? ნიკოს: ვისაც სწერდი შენ აქ მოსვლასა! წმინდა კავშირი ესრეთ სუფთა მშობის სიყვარულსა! თამარ: აწ ჩვენი მოწყვე იყოს მთავარ და ყველა რომ სამუდამოდ, ჩემო სულო, შენ ვეყვარები! ასეთი მოწყვეების თანდასწრებით აუხსნიან ერთმანეთს სიყვარულს. შემდეგ ნიკო მიმართავს მთავარს: მთავარე, გავგზორდი! ასე მკრთალოდ ნუ გავფრქვევ სხივებს, ჩემს ახლოს მყოფი, შენზედ სრული, ნათლად ანათებს! ან არა!... დაე, მოწყვე იყავ აქ ჩვენთვის მთავარე, და წმინდა სუფთა სიყვარული შენ ჩაიბარე! და მერე თამარს: შენზედ მრავალ გზით მიოცნებია, სიზმრად მინახავს მკრთალი არჩილი, სულს უკვდავი თან დავყოლია ჩემი შექმენი, სხივი არჩილი. ჩემი სუფთა ღვათ დიდხან გეტქება, გზას მილობავდა მე დამრკოლები;

უშენოდ ყოფნა სიკვდილი იყო, არც იფურჩქ იდა მენდერება. და ბნელს, სევდიანს ღამესა გბრევიციან, შენ იყავ ჩემი ცხოვრება; მსწრაფლ შეგავყარე, მსწრაფლ შეგიფიცე, ვიგრძენ რაც იყო კემარტება! შეერთებულნი, გაბრწყინებულნი მივქრით სიამით ნეტარებისკენ; ლევიანდა ტალღას აბრუს ჰიდალო, თან გზას მიგვიკვლევს შეგების ზღვა-საგანს! იქ ვარსკვლავები მიცინარობენ, ქსელს გაგებამენ, გიმღერენ ნანას; ნისლი შეგმოსავს ნეტარებისა და ღამე-ღამეზე ბუდარულ ქვეყანას. თამარ: და გეგ ზღვა სომ შენა სუფთა, იქ შეგვფრე, მურს დაგვმარცხ; ვარდის ნაკადი გადმოჩქარალებს, უშუაზად ერთვის ენებისა წყარო. ნიკო: აწ ვინაოღეს უზუსთავსა, მარად შემეკულო ტრფილობითა; სინათლის რძაღა ქალწულთა შობის ამიღებულთა გუფრ ენებთა!... აქ ჩემი ახსნა და განმარტება მე-ტავ; ვშიშობ ამ დიდებულ აზრით გამოწვეულ შთაბეჭდილებას, თანაც მშვენიერ ლექსით გამოთქმული, არ შევამცრო!

როგორც ყოველთვის, აქაც ამ დღეთა ცუცხლით ანთებულ სულით გაუჩნდა დაუძინებელი მტერი. თავადი არჩილი ფიქრობს მამალოდ შეყვაროს თავი თამარს. ამიტომ ის გადასწყვეტს მგონის ნიკოს ჩამოშორებას და კიდევაც მოჰკლავს მას. თამარმა კი ეს არ იცნო. ამხანაგების დახმარებით არჩილი ქალსაც გაიტაცებს, მარამ თამარი მის არ დაემორჩილება და გადაწყვეტთ ეუბნება:

ნ. 3. ქოქჩაივი და ტ. ა. ენფიან

ჯიანიცი განსაკუთრებულს აზრისანი დარჩენ. საგუბერნია საკრებულოს დადგენილება კავკასიის ნამესტნიკს წარედგინება განსახილველად.

ამ დღეებში კრება ჰქონდა ქალაქის საბჭოს სამეურნეო კომისიის, რომელმაც განიხილა განცხადება საყვარლებისა და სკალობსა დაწესებულებათა მეტატრონეთა საურთიერთო დამხმარე საზოგადოების გამოგობსა. გამგეობა ამ განცხადებაში აღნიშნავს, რომ საკუროთა თვალყური ადევნონ ჩარჩებს, რომელნიც დასაკლავ საქრელს ჰყიდულობენ და ჰყიდენ და აგრძედე იმ პირთ, რომელნიც საქრელს ჩუმად ჰკლავენ. კომისიას წინადადებას აძლევენ, ჩვენის ხარჯით მ კაცი მოიწვიეთ სავაჭრო-სამეურნეო პოლიციის შტატის გასაძლიერებლად. კომისიამ ეს აზრი მოიწონა და დაავლინა, შესაფერო შეამდგომილმა აღიარა ქალაქის გამგეობის წინაშე ამის შემდეგ, კომისიამ დაადგინა, შეიტყოს ფქვილის ფასი ადენასა, კერჩას, ეკატერინოდარსა და ნოგორისისკენ; რათა ამის მიხედვით ტფილისში ბურის ნიხი დააწესოს.

კავკასიის ნამესტნიკმა უკვე დაამტკიცა ევგენი კინიციკი ბათომის ქალაქის მოურავის მოადგილედ.

24 აპრილს, ქ. გორში აღდგომობრივ კლუბის დარბაზში, მსახიობი ი. ზარდალიშვილი, ნ. გოციოძისა, ქ-ნი ა. შოთაძის და აღდგომობრივ სცენის მოყვარეთა დახმარებით გამართავს ქართულს წარმოდგენას. წარმოდგენილი იქნება—ჰენრის იბენის ცნობილი პიესა „ქეში შტოკმანი“ ანუ „ხალხის მტერი“. ბოლოები იყიდება ქალაქის აფთაქში ი. კვალიაშვილთან.

როგორც პეტ. დეგეშთა საავენტო იტყობინება, გზათა უწყების უფროსი 5 აპრილს კავკასიაში მოდის, რათა რკინის ახალ გზების გაყვანის საქმე გამოარკვიოს. ახალ გზების გაყვანას შავი ზღვის პირად და ბორჯომ-ყარსის შუა აპირებენ. არმავრისა და ტუაპსეს გზის გაყვანა უკვე დაიწყეს.

ქველ-მოქმედთა საურთაღდეგად გეგზოვენ გამოაცხადოთ, რომ ნამდვილად (ბრიგადერის ქუჩა, № 4) სცხოვრობს ყოვლად უმწყო

უშენოდ ყოფნა სიკვდილი იყო, არც იფურჩქ იდა მენდერება. და ბნელს, სევდიანს ღამესა გბრევიციან, შენ იყავ ჩემი ცხოვრება; მსწრაფლ შეგავყარე, მსწრაფლ შეგიფიცე, ვიგრძენ რაც იყო კემარტება! შეერთებულნი, გაბრწყინებულნი მივქრით სიამით ნეტარებისკენ; ლევიანდა ტალღას აბრუს ჰიდალო, თან გზას მიგვიკვლევს შეგების ზღვა-საგანს! იქ ვარსკვლავები მიცინარობენ, ქსელს გაგებამენ, გიმღერენ ნანას; ნისლი შეგმოსავს ნეტარებისა და ღამე-ღამეზე ბუდარულ ქვეყანას. თამარ: და გეგ ზღვა სომ შენა სუფთა, იქ შეგვფრე, მურს დაგვმარცხ; ვარდის ნაკადი გადმოჩქარალებს, უშუაზად ერთვის ენებისა წყარო. ნიკო: აწ ვინაოღეს უზუსთავსა, მარად შემეკულო ტრფილობითა; სინათლის რძაღა ქალწულთა შობის ამიღებულთა გუფრ ენებთა!... აქ ჩემი ახსნა და განმარტება მე-ტავ; ვშიშობ ამ დიდებულ აზრით გამოწვეულ შთაბეჭდილებას, თანაც მშვენიერ ლექსით გამოთქმული, არ შევამცრო!

როგორც ყოველთვის, აქაც ამ დღეთა ცუცხლით ანთებულ სულით გაუჩნდა დაუძინებელი მტერი. თავადი არჩილი ფიქრობს მამალოდ შეყვაროს თავი თამარს. ამიტომ ის გადასწყვეტს მგონის ნიკოს ჩამოშორებას და კიდევაც მოჰკლავს მას. თამარმა კი ეს არ იცნო. ამხანაგების დახმარებით არჩილი ქალსაც გაიტაცებს, მარამ თამარი მის არ დაემორჩილება და გადაწყვეტთ ეუბნება:

უშენოდ ყოფნა სიკვდილი იყო, არც იფურჩქ იდა მენდერება. და ბნელს, სევდიანს ღამესა გბრევიციან, შენ იყავ ჩემი ცხოვრება; მსწრაფლ შეგავყარე, მსწრაფლ შეგიფიცე, ვიგრძენ რაც იყო კემარტება! შეერთებულნი, გაბრწყინებულნი მივქრით სიამით ნეტარებისკენ; ლევიანდა ტალღას აბრუს ჰიდალო, თან გზას მიგვიკვლევს შეგების ზღვა-საგანს! იქ ვარსკვლავები მიცინარობენ, ქსელს გაგებამენ, გიმღერენ ნანას; ნისლი შეგმოსავს ნეტარებისა და ღამე-ღამეზე ბუდარულ ქვეყანას. თამარ: და გეგ ზღვა სომ შენა სუფთა, იქ შეგვფრე, მურს დაგვმარცხ; ვარდის ნაკადი გადმოჩქარალებს, უშუაზად ერთვის ენებისა წყარო. ნიკო: აწ ვინაოღეს უზუსთავსა, მარად შემეკულო ტრფილობითა; სინათლის რძაღა ქალწულთა შობის ამიღებულთა გუფრ ენებთა!... აქ ჩემი ახსნა და განმარტება მე-ტავ; ვშიშობ ამ დიდებულ აზრით გამოწვეულ შთაბეჭდილებას, თანაც მშვენიერ ლექსით გამოთქმული, არ შევამცრო!

როგორც ყოველთვის, აქაც ამ დღეთა ცუცხლით ანთებულ სულით გაუჩნდა დაუძინებელი მტერი. თავადი არჩილი ფიქრობს მამალოდ შეყვაროს თავი თამარს. ამიტომ ის გადასწყვეტს მგონის ნიკოს ჩამოშორებას და კიდევაც მოჰკლავს მას. თამარმა კი ეს არ იცნო. ამხანაგების დახმარებით არჩილი ქალსაც გაიტაცებს, მარამ თამარი მის არ დაემორჩილება და გადაწყვეტთ ეუბნება:

უშენოდ ყოფნა სიკვდილი იყო, არც იფურჩქ იდა მენდერება. და ბნელს, სევდიანს ღამესა გბრევიციან, შენ იყავ ჩემი ცხოვრება; მსწრაფლ შეგავყარე, მსწრაფლ შეგიფიცე, ვიგრძენ რაც იყო კემარტება! შეერთებულნი, გაბრწყინებულნი მივქრით სიამით ნეტარებისკენ; ლევიანდა ტალღას აბრუს ჰიდალო, თან გზას მიგვიკვლევს შეგების ზღვა-საგანს! იქ ვარსკვლავები მიცინარობენ, ქსელს გაგებამენ, გიმღერენ ნანას; ნისლი შეგმოსავს ნეტარებისა და ღამე-ღამეზე ბუდარულ ქვეყანას. თამარ: და გეგ ზღვა სომ შენა სუფთა, იქ შეგვფრე, მურს დაგვმარცხ; ვარდის ნაკადი გადმოჩქარალებს, უშუაზად ერთვის ენებისა წყარო. ნიკო: აწ ვინაოღეს უზუსთავსა, მარად შემეკულო ტრფილობითა; სინათლის რძაღა ქალწულთა შობის ამიღებულთა გუფრ ენებთა!... აქ ჩემი ახსნა და განმარტება მე-ტავ; ვშიშობ ამ დიდებულ აზრით გამოწვეულ შთაბეჭდილებას, თანაც მშვენიერ ლექსით გამოთქმული, არ შევამცრო!

უშენოდ ყოფნა სიკვდილი იყო

უშენოდ ყოფნა სიკვდილი იყო, არც იფურჩქ იდა მენდერება. და ბნელს, სევდიანს ღამესა გბრევიციან, შენ იყავ ჩემი ცხოვრება; მსწრაფლ შეგავყარე, მსწრაფლ შეგიფიცე, ვიგრძენ რაც იყო კემარტება! შეერთებულნი, გაბრწყინებულნი მივქრით სიამით ნეტარებისკენ; ლევიანდა ტალღას აბრუს ჰიდალო, თან გზას მიგვიკვლევს შეგების ზღვა-საგანს! იქ ვარსკვლავები მიცინარობენ, ქსელს გაგებამენ, გიმღერენ ნანას; ნისლი შეგმოსავს ნეტარებისა და ღამე-ღამეზე ბუდარულ ქვეყანას. თამარ: და გეგ ზღვა სომ შენა სუფთა, იქ შეგვფრე, მურს დაგვმარცხ; ვარდის ნაკადი გადმოჩქარალებს, უშუაზად ერთვის ენებისა წყარო. ნიკო: აწ ვინაოღეს უზუსთავსა, მარად შემეკულო ტრფილობითა; სინათლის რძაღა ქალწულთა შობის ამიღებულთა გუფრ ენებთა!... აქ ჩემი ახსნა და განმარტება მე-ტავ; ვშიშობ ამ დიდებულ აზრით გამოწვეულ შთაბეჭდილებას, თანაც მშვენიერ ლექსით გამოთქმული, არ შევამცრო!

როგორც ყოველთვის, აქაც ამ დღეთა ცუცხლით ანთებულ სულით გაუჩნდა დაუძინებელი მტერი. თავადი არჩილი ფიქრობს მამალოდ შეყვაროს თავი თამარს. ამიტომ ის გადასწყვეტს მგონის ნიკოს ჩამოშორებას და კიდევაც მოჰკლავს მას. თამარმა კი ეს არ იცნო. ამხანაგების დახმარებით არჩილი ქალსაც გაიტაცებს, მარამ თამარი მის არ დაემორჩილება და გადაწყვეტთ ეუბნება:

უშენოდ ყოფნა სიკვდილი იყო, არც იფურჩქ იდა მენდერება. და ბნელს, სევდიანს ღამესა გბრევიციან, შენ იყავ ჩემი ცხოვრება; მსწრაფლ შეგავყარე, მსწრაფლ შეგიფიცე, ვიგრძენ რაც იყო კემარტება! შეერთებულნი, გაბრწყინებულნი მივქრით სიამით ნეტარებისკენ; ლევიანდა ტალღას აბრუს ჰიდალო, თან გზას მიგვიკვლევს შეგების ზღვა-საგანს! იქ ვარსკვლავები მიცინარობენ, ქსელს გაგებამენ, გიმღერენ ნანას; ნისლი შეგმოსავს ნეტარებისა და ღამე-ღამეზე ბუდარულ ქვეყანას. თამარ: და გეგ ზღვა სომ შენა სუფთა, იქ შეგვფრე, მურს დაგვმარცხ; ვარდის ნაკადი გადმოჩქარალებს, უშუაზად ერთვის ენებისა წყარო. ნიკო: აწ ვინაოღეს უზუსთავსა, მარად შემეკულო ტრფილობითა; სინათლის რძაღა ქალწულთა შობის ამიღებულთა გუფრ ენებთა!... აქ ჩემი ახსნა და განმარტება მე-ტავ; ვშიშობ ამ დიდებულ აზრით გამოწვეულ შთაბეჭდილებას, თანაც მშვენიერ ლექსით გამოთქმული, არ შევამცრო!

როგორც ყოველთვის, აქაც ამ დღეთა ცუცხლით ანთებულ სულით გაუჩნდა დაუძინებელი მტერი. თავადი არჩილი ფიქრობს მამალოდ შეყვაროს თავი თამარს. ამიტომ ის გადასწყვეტს მგონის ნიკოს ჩამოშორებას და კიდევაც მოჰკლავს მას. თამარმა კი ეს არ იცნო. ამხანაგების დახმარებით არჩილი ქალსაც გაიტაცებს, მარამ თამარი მის არ დაემორჩილება და გადაწყვეტთ ეუბნება:

უშენოდ ყოფნა სიკვდილი იყო, არც იფურჩქ იდა მენდერება. და ბნელს, სევდიანს ღამესა გბრევიციან, შენ იყავ ჩემი ცხოვრება; მსწრაფლ შეგავყარე, მსწრაფლ შეგიფიცე, ვიგრძენ რაც იყო კემარტება! შეერთებულნი, გაბრწყინებულნი მივქრით სიამით ნეტარებისკენ; ლევიანდა ტალღას აბრუს ჰიდალო, თან გზას მიგვიკვლევს შეგების ზღვა-საგანს! იქ ვარსკვლავები მიცინარობენ, ქსელს გაგებამენ, გიმღერენ ნანას; ნისლი შეგმოსავს ნეტარებისა და ღამე-ღამეზე ბუდარულ ქვეყანას. თამარ: და გეგ ზღვა სომ შენა სუფთა, იქ შეგვფრე, მურს დაგვმარცხ; ვარდის ნაკადი გადმოჩქარალებს, უშუაზად ერთვის ენებისა წყარო. ნიკო: აწ ვინაოღეს უზუსთავსა, მარად შემეკულო ტრფილობითა; სინათლის რძაღა ქალწულთა შობის ამიღებულთა გუფრ ენებთა!... აქ ჩემი ახსნა და განმარტება მე-ტავ; ვშიშობ ამ დიდებულ აზრით გამოწვეულ შთაბეჭდილებას, თანაც მშვენიერ ლექსით გამოთქმული, არ შევამცრო!

როგორც ყოველთვის, აქაც ამ დღეთა ცუცხლით ანთებულ სულით გაუჩნდა დაუძინებელი მტერი. თავადი არჩილი ფიქრობს მამალოდ შეყვაროს თავი თამარს. ამიტომ ის გადასწყვეტს მგონის ნიკოს ჩამოშორებას და კიდევაც მოჰკლავს მას. თამარმა კი ეს არ იცნო. ამხანაგების დახმარებით არჩილი ქალსაც გაიტაცებს, მარამ თამარი მის არ დაემორჩილება და გადაწყვეტთ ეუბნება:

უშენოდ ყოფნა სიკვდილი იყო

უშენოდ ყოფნა სიკვდილი იყო, არც იფურჩქ იდა მენდერება. და ბნელს, სევდიანს ღამესა გბრევიციან, შენ იყავ ჩემი ცხოვრება; მსწრაფლ შეგავყარე, მსწრაფლ შეგიფიცე, ვიგრძენ რაც იყო კემარტება! შეერთებულნი, გაბრწყინებულნი მივქრით სიამით ნეტარებისკენ; ლევიანდა ტალღას აბრუს ჰიდალო, თან გზას მიგვიკვლევს შეგების ზღვა-საგანს! იქ ვარსკვლავები მიცინარობენ, ქსელს გაგებამენ, გიმღერენ ნანას; ნისლი შეგმოსავს ნეტარებისა და ღამე-ღამეზე ბუდარულ ქვეყანას. თამარ: და გეგ ზღვა სომ შენა სუფთა, იქ შეგვფრე, მურს დაგვმარცხ; ვარდის ნაკადი გადმოჩქარალებს, უშუაზად ერთვის ენებისა წყარო. ნიკო: აწ ვინაოღეს უზუსთავსა, მარად შემეკულო ტრფილობითა; სინათლის რძაღა ქალწულთა შობის ამიღებულთა გუფრ ენებთა!... აქ ჩემი ახსნა და განმარტება მე-ტავ; ვშიშობ ამ დიდებულ აზრით გამოწვეულ შთაბეჭდილებას, თანაც მშვენიერ ლექსით გამოთქმული, არ შევამცრო!

როგორც ყოველთვის, აქაც ამ დღეთა ცუცხლით ანთებულ სულით გაუჩნდა დაუძინებელი მტერი. თავადი არჩილი ფიქრობს მამალოდ შეყვაროს თავი თამარს. ამიტომ ის გადასწყვეტს მგონის ნიკოს ჩამოშორ

აქტივობის ნაწილი კვებ მო-
წყველულნი მყოფი ბიჭი აღა-
რამ-ოლი, 11 წლისა. ქუჩაში მი-
მავალ მუხღვი ბაგირ-ოლის გულ-
ში ვეგებოდა კვა მობკდა და იქ-
ვე სული დალია: გამოარკვა, რომ
სახურავი ჩაიბტრა, იმტომ რომ
ვეგრძე მყოფ აბანოს სამსაყენიანი
ფურცის მილი დასცემა.

წერილი პროვინციიდან

როგორც „სახალხო გაზეთის“
პეტიციონერებს ესმობათ, შარშან
ენკენისთვის პირველ რიცხვებში მო-
თავსებული იყო წერილი იმის შე-
სახებზე, თუ როგორ გამოყენდა სურ-
ბამის მახლობლად მამული წოდე-
ბული „ლოშნოვანა“ (წინდ. სერო-
თო მამული ახაზაქევიანი, აწ კი
ტვილ. სათ.-აზ. ბანკისა). ავტორი
ამ წერილისა სხვათა შორის ზგო-
დნდა, იფიქრებდა ე. ი. დესე-
ტინა, მანანა, როდესაც ადგილობ-
რივი გლეხები, თუ დაგვიანებული
არ არის, დესეტინაში 100 მან. კი
გაიღებნენ.

ამ რამდენიმე დღის წინდ სრუ-
ლებით მოულოდნელად შეგვხვდა
სწორედ იმ გლეხებს, ი. ხოლოდოვს
და ნ. რებანს, რომელთაც თავ-
მუხრანსკისაგან უნდა ეყრდნობა
მეურნეობის მამული, 707 დესეტინა,
მთავი ნაბობოპა განცვიფრებაში მო-
მიყვანა.

ხოლოდოვი და რებანი ყოფილან
ნ ახმანავის წარმომადგენელი, სპარ-
სეთის საზღვარზე, ასტრახანში, თევზის
მჭერავები. ეს წარმომადგენელი ჩა-
მოსულან ტფილისში და განუზრ-
ახდა სადმე ახლო-მახლო მამულის
სადევი. ქუჩაში სიარულის დროს მათ
ვინმე კუბეკი შეხვედრია და უკი-
თხავს ვინაობა, ან ტფილისში რის-
თვის ჩამოსულან როდესაც გაუგია,
რომ მათ მამულის ყიდვა სურდათ,
დიდის გულტკაცველობით მოპ-
ტივია და შეპირებია დახმარების.
მის მიუყვანა ი. ი. მარკოზოვიან,
ორთავეს კი თავ. დ. მუხრანსკის-
თან; უკანასკნელს სურვილი გამო-
უცხადებია სურამის მამულის გაყი-
დვებზე.

შარშან ავისტოს პირველ რიც-
ხვებში, კუბეკის და თავ. მუხრანს-
კის ეს გლეხები მამულის საჩვენებ-
ლად სურამში მიუყვანათ. უფენე-
ბით იქვე მშენიერი სახნავი მამუ-
ლები სრულიად სხვა მემამულეებისა,
ხოლო სახელი კი დაურქმევით
„კუბეკის ავარაკი“, რომელიც წი-
ნად ახმახმებდნენ ეკუთვნოდათ და
ეხლა კი სათ.-აზ. ბანკის საკუთრებას
შეადგენს. დესეტინა მან. დაუ-
ფასებიათ. რასაკვირველია გლეხებს
ლაპარაკი კი არ დაუწყიათ, ტფი-
ლისში ჩამოსვლისთანავე დაუწყე-
რათ ნასყიდობის ქაღალდი და 707
დესეტ. ანგარიშზე ბედ მიუცათ
10,000 მან. ნაღდი, 5600 მან.
თამასუქები, რომელიც 3000 მან.
უკვე გამოუხსნიათ, ხოლო დანარ-
ჩენი ჩასაბარებელი ფული დამტკი-
კების შემდეგ უნდა ჩაებარებინათ.

ამის შემდეგ თავ. მუხრანსკის
უთქვამს, ვითომც ამ მამულის ვა-
ლი საჯარო ვაქრობის შემდეგ გად-
მოუწერია თავის სახელზე, ახლა კი
ბანკიდან გამოსყიდვა ექირავება, და
ვინა უთხოვნი ამ პროცესის გა-
საგრძელებლად. გლეხები კი ასტა-
რაში დაბრუნებულან. მუხრანსკის
აზრდა ჰქონია, შეეძინა ბანკისა-
გან სწორედ ის მამული, რომელიც
კუბეკის ავარაკში იმყოფება და შეი-
ცვალა 707 დეს. ის მამული მას გე-
საღებინა იმ მამულად, რომელიც
სურამის მახლობლად მდებარეობს
და რომელიც რუსის გლეხებს აჩე-
ნეს.

რადღე მიზეზისა გამო ეს გან-
რახვა ვერ შეუძლებელია, და ვა-
ლზე გლეხებიც ჩამოსულან მამუ-
ლის დასამტკიცებლად; რადგან მუხ-
რანსკის და მის კომპანისა გარკვეუ-
ლი პასუხი ვერ მიუციათ, გლე-
ხები მღვდლის ლაზოვის მე-
თაურობით მისულან ბანკში ამ მამუ-
ლის გარემოების გასაგებლად და

გაუგიათ, რომ მუხრანსკის არავი-
თარი დაგირავებულ მამული ცელ-
ნის ავარაკში არასოდეს არ ჰქო-
ნია და ის მამული კი, რომლის სა-
ხელიც ახსენეს, ეკუთვნის ბანკსა
და არა მუხრანსკის.

გლეხებს მიანც სურვილი გამო-
უცხადებიათ ამ მამულის ყიდვებზე,
წასულან მამულის დათვლიერებე-
ლად, მაგრამ მამული სიშორისა გა-
მო არ მოსწონებიათ. მაშინ კი
ნათლად დაუხმავათ, რომ ისინი
მოუტყუებიათ...

**ქართულთა საგარე-
ნაო საოვალეობა**

ერთი გავით ქვეყანა არ ამუხმულა.
ხალხის თქმულება.
თუ თავი მშენი მენ ვაზღაფს,
ღარბიად არ იხსენებენ.

სამშობლოს ყველა მოსიყვარუ-
ლეს უნდა ჰსურდეს კეთილ-დღეო-
ბა თავისი და წარმატება მოყვასისა.
მართლაც ძნელია, რომ ქართველს
არ უყვარდეს ღვთისაგან მშვენიე-
რად შემკული, მდიდარი, უხვი,
მოკაზმული და გონების მომხიბლა-
ვი საქართველო.

თუმცა საქართველო მდიდარი
და მშვენიერია, მაგრამ მკვიდრთ არ
იციან მისი რიგიანდ ხმარება. ამა-
ში ისინი დამნაშავენი არ არიან?!
დღევანდელად პატრონი და გულ-
მოდრინე დამრიგებელი არა ჰყა-
ვიათ, რომ იმათი დახმარებით და
კეთილი გზის ჩვენებით შესძლებო-
დათ ესარგებლათ, მეურნეობისა ნა-
მდვილი კვალისათვის მიეგნათ და
ნამდვილ გზაზე დამდგარიყვნენ. იმა-
თი შემეფრთხილებელი მიზეზი უფიცობა!
დღეს გამოჩნდა იმათი მშველე-
ლი. ქ. ტფილისში დაარსდა „ქარ-
თული სამეურნეო საზოგადოება“.
ეს საზოგადოება ყველა ქართველი
მეურნესათვის თვალსაჩინოა უნდა
იყოს. ყველა ქართველი მოვალეა,
როთაც კი შეუძლიან, „საზოგადოე-
ბას“ მხარი მისცეს, რომ საზოგა-
დოებამ მომავალში ქვეყნისათვის
მეგდრად, სასარგებლოდ სწოოს
მიძინე უღელი, ყველა თავისი კეთი-
ლი განზრახვანი განახორციელოს.

ნათქვამია, ქვეყანა ერთი კაცით არ
აშენებულაო.
ამ სიტყვებით მტკიცდება წმინდა
მოვალეობა ყველა ქართველისა წი-
ნაზე სამშობლოსი და მოყვასისა.
ყველა ქართველი ალტაკებით უნდა
მიეგნოს ამ ახალ საზოგადოებას;
ყოველ მხრით მხარი მისცეს და შეი-
წყობა აღმოუჩინოს დაწესებულებას
ცოდნით, დაუძინარო შრომით თუ
ნივთიერად. აქ, ამ საქმეში, გულ-
გრილობა, სასაქარაოეობა და
სილატაკე; დიდად აყენებს ჯერ-
საქმეს და მერედ დაამტკიცებს ყოველ
ქართველის წინაშე ღირსებას.
დროა ქართველებმა შევიგნათ, რომ
სამეურნეო ცოდნა, სწავლა მეც-
ნიერებაზე დამყარებული და დაუღა-
ნელი შრომით, ვარჯიშობით შეძე-
ნული, ჩვენის კეთილ-დღეობის ნა-
მდვილ ნივთიერ ძარღვად გახდება.

ამისთვის ჩვენ მიერაც ხელის მიწე-
ვდება უნდა, შევლა უნდა ფულით,
სარჩოთი დახმარებით. ნუ ვიცით,
ხოლო, რომ ჩვენ გაქირავების ვაგარ-
ჯენს ერთს ან რამდენიმე ამორჩე-
ულს პირს მივაყრდნობთ საზოგადო-
საქმეში და ჩვენ კი გულ-გრილად
დავიტყუებთ გულზე ხელებს, თითქო
ჩვენ არავინა შეუპოვართო. ქარ-
თული სამეურნეო საზოგადოების
საქმე ჩვენი საკუთარი საქმეა; იმი-
ტომ რომ ჩვენის ქვეყნისთვის სა-
ხირო და სახარგებლოა. დამარსე-
ბული პირნი საზოგადოებისა მხო-
ლოდ მესვეურნი არიან, მხნე და
გამრჯელ მესვეურთ ჩვენც უნდა
მივყუთ, რომ სახირო სვე ბო-
ლომდის სასახლოდვე გაიტანათ.

ვიმედოვნებთ, რომ ქართველი
საკეთილო საქმისათვის შეძლებისა-
მებრ შესაწირავს არ დაიშურებს.

გლია წინამდებრივშია.

ბიბლიოგრაფია

Michel Tamarati, L'Eglise Géorgienne
des origines jusqu'à nos jours. 1910
Rome. მიქელ თამარატი. საქარ-
თაგანდ გლეხება დასახამიდან ჩვენს
დღემდე. 1910 წ. რომი.

**დღევანდელ ნომერთან „სახალხო გაზეთის“ ხელის-მომწერთა ურე-
დებით რკინის გზის მატარებელთა 18 აპრილის მერე მიმოსვლის
აღმნიშვნელი ფურცლები.**

თამარაშვილია შარშან რომში ფრან-
გულს ენაზე გამოსცა თავისი დიდის
ხნის ნაშრომი წიგნი, რომლის სათა-
ურიც ამ წერილის თავში ამოვსწერ-
ეთ. მიძიე საქმე იდგა თავს მამა თა-
მარაშვილია: განფანტვა იმ უმეტრე-
ბისა, რომელიც დღემდე ევროპაში
სულგვდა ჩვენის ეკლესიის შესახებ;
გამოაკვმა წიგნისა, რომელმაც მეცნი-
ერნიც უნდა დააკაყოფილოს და
უზრალიო მკითხველსაც ხალისი გაუ-
ფიქრის სხენებულ ნაშრომის წასაკი-
თხად. მართალი უნდა მგვახსენოთ,
რომ ასეთს საქმეს დიდი ვაგებდე
უნდა.

ჯერ ერთი, ჩვენი საეკლესიო ის-
ტორია წარმოადგენს ერთს დაუსრუ-
ლებელს დარბევა-დაწიოკებას ვარ-
მორტყმულ მტერთაგან, მათს მიერ
აუღელს ჩვენის სასულიერო განძისას,
დევნას, ელეტას. ამ განუწყვეტელ
პრობოლის დროს აუარებელი საბუ-
თები იარაგებოდა ჩვენის ისტორიასა,
მათი აღდგენა შეუძლებელია ჩვენი
სრულიად შეუცლებელი ხდეოდა
ხოლმე. ამ გვარ პირობებში ჩვენის
საეკლესიო ისტორიის დაწერა და
ისიც ფრანგულს ენაზე, ევროპის მკი-
თხველ საზოგადოებისათვის, დამწე-
რისაგან მოითხოვს არაჩვეულებრივს
სიყვარულს საქმისადმი, მოთმინებას,
სამაგრილეს შრომას და ათასგვარ და-
ბრკოლებების ძლიერას.

ჩვენ და სასიამოვნოდ და პატივიც-
მული ავტორის სახელად უნდა
აღვივართ, რომ ნაკისრი საქმე წუნ-
დაუღებლად აქვს შესრულებული.
მის ნაშრომში მოთხრობილია ჩვენი
საეკლესიო ისტორია დასაბამიდან
სადავლადამდე, ქრისტიანობის მო-
პყენა ქართველთა შორის; აღწერი-
ლია ცხოვრება ამ სულელის შემო-
ტანთა საქართველოში. საეკლესიო
ისტორიასთან ერთად მკითხველი
ეცნობა ჩვენს სამოქალაქო ისტო-
რიასაც, რადგან ჩვენი საეკლესიო
ისტორია იმავე დროს ჩვენი სამო-
ქალაქო ისტორიაა. ავტორი რა-
მდენსავე თავს თვისის თხულებ-
ბისას ანდომებს ქართველთა ეტო-
გრათისას, რომ მკითხველს ვაუ-
ღილოს წიგნის შინაარსის უკე-
თესად გაგება. ჩვენის ისტორიის
წინა დროებიც (ურარტუს ლურსმულ
წარწერებზე დამყარებული) კი არის
მომხსენებული და ყოველივე ეს შესა-
ფერის ლოკუმენტაციათა. თუ კი რამ
მოიპოვებოდა უცხო ენაზე დაწერი-
ლი ჩვენის ქვეყნის შესახებ, საიდანაც
კი რისამე გამოყენება და სამოწოდ
ხმარება შეიძლებოდა, ავტორი ყოველ
მხრითა უნარგებლობა. ორასზე მეტია
წიგნში ნახსენები სხვა და სხვა წყარო-
ები! ასე რომ ამ თხულებების წაკით-
ხვის შემდეგ მკითხველს რჩება სრული
წარმოდგენა საგნის შესახებ და შთა-
ბეჭდილება მეტად გულმოდგინედ და
რულუნებით შედგენილ წიგნისა.

ჩვენის ეკლესიის ისტორიის არ და-
შვებლო საბაზო ადგილი არ დავთ-
მა თავის თხულებებში საქართვე-
ლოში კათოლიკობის გავრცელები-
სათვის. ისიც უთმობს, და ეს ნაწილი
თხულებების მეტად დასაბუთებულა-
დაც უნდა ჩაითვალოს, ჩვენის აზრით.
ეს გარე მოება იმით უნდა აიხსნას,
რომ საბუთები საქართველოში კათო-
ლიკობის გავრცელების შესახებ საკ-
მიად დარჩა ევროპაში, განსაკუთრე-
ბით რომში, ვატკანის არხიში.
მოთხრობილია, თუ რა რაგ ყურად-
ღებით ეკიდებოდა წმ. ტახტი ქარ-
თული კათოლიკობის გავრცე-
ლების საქმეს; როდის დაიწყეს კათო-
ლიკე მისიონერებმა სხვა და სხვა ორდ-
ენისამ ამ აზრით მოსვლა და მოღვა-
წეობა საქართველოში, როგორის წარ-
მატებით მიაღწია მათი მოღვაწეობა,
ან რა დაბრკოლება ელოდებოდა წინ.
გვაცნობს, თუ რა დევნა განიცადა
მე-XIX საუკუნის დასაწყისში კათო-
ლიკობის საქმემ ჯერ რუსის მთავრო-
ბის მხრით, რომელსაც არა ჰსურდა
გვერდელ მოცილე ჰყოლოდა ქრის-
ტიანობის გავრცელების საქმეში,
განსაკუთრებით ისეთი მოცილე, რომ
მეღსაც სამწყსოს თვალნი რომისა-
კენ ჰქონდა მიქცეული; ავტორი
გვაცნობს იმასაც, რომ მთავრობის
გარდა საქართველოში სომხებიც
მტრებად გადაიქცნენ კათოლიკობას,
და უმწყემსობა დაშინებლი ქართვე-
ლი-კათოლიკეთა მთვან განიცდიდ-
ნენ ყოველგვარს დევნას, სომეხ-
ტიმობილზე ძალით გადაყვანას
და ქართველ ერგებებაზედაც ხელის
ძალით აღებინებას... ბოლოს, ქარ-
თულ კათოლიკეთა აწმდელ საეკლესიო
მდგომარეობათა გულ-დათუთ-
ქული მართლ-მორწმუნე ქართველები
კათოლიკე მწყემსობავეტორი, რომელ-

გადაცემთ, და თუ ჩვენ და სამწყუ-
ბო ტანჯულს სიკოცხელში ვდღარ
უშვებთ, მკვდარს მინც ქორის
უფლად გაუხდეთ და დამნაშავეების
კარნიერი დასჯა მოგიხოვოთ.
დახს და არის ჩვენი წინაშე იგი ვა-
ლი და განუგებ სირცხვილად მოგვა-
ჩნია. იმედი გვაქვს, როგორც მთე-
ლი საზოგადოება, აგრედვე ადგი-
ლობრივი მთავრობაც შეძლებისა და-
გვიარად მოგვეხმარება, რათა დამნა-
შავენი დაისაჯონ და მით შემდე-
გისთვის ასეთ უბედურებას ადგილი
ალარ ჰქონდეს.

რედაქციას უმორჩილესად ვსთხოვთ
ეს წერილი სხვა გაზეთშიც გადა-
ბეჭდონ. **ახალი ბუკია, ამე-
ტრე ტახტაქემ, გვარამია ანთო-
ნოზი, გრიგოლი ადანია, ალექსანდრე
ნახაძე, მაქსიმე ადანია.**

**სვინის ქართული
დაწავითი სკოლა**

27 მარტს სუბალაშვილის სახა-
ხო სახლში ქ. სკოლებმა გამართეს
სალიგრაფიკო დილა გლეხ-კაცე-
ბის განთავისუფლების 50 წლის თა-
ვის აღსანიშნავად. დილის 11 სა-
ათიდანვე დაიწყეს მოგროვება ყვე-
ლა ქართული სკოლების მოწვეუბე-
მა, იყვნენ სახალხო უნივერსიტე-
ტის მოწვეულები.

პირველ საათზე ფარდა იხსნა და
მასწავლებელმა ქანა ლ. ელიაშვილმა
წაიკითხა ბატონ-ყმობის მოკლე გა-
ნმარტება; შემდეგ მოწვეუთა გუნდ-
მა ბან ფალიაშვილის ლიტბარობით
შესარულა სიმღერები. ბავშვებმა
უქმები სთქვეს, წარმოადგინეს
სტენები „უკოცა ყაჩაღიდან“ და სკე-
ნი, რომ ეს ყოველის ღირსებით
შემკული გამოცემა შესაფერის გზას
დაკვლევს მკითხველთა შორის და
ამაზარდა ერთის მხრით, ჩვენს ქვე-
ყანას და მის ხალხს გაეცნობა ევროპა
და მეორეს მხრით კი მამა თამარა-
შვილი დანახარჯის ადებით შეიძლებს
გამოსცეს სხვა თვისნი ნაშრომაც; სა-
ქართველოს ისტორიისავე შესახებ
დაწერილი, რომელთათვისაც მამუ-
ლის სიყვარულით ადგურთვანდული
ავტორის სახელით შეუწირინა მთელი
თვისი ცოდნა, ახლო-გაზღობა და პი-
რადი კეთილ დღეობა.

მ. ნახაძი.

**ანირაში მომხდარ უბედურების
გამო**

(წერილი რედაქციის მიმართ)
უფალო რედაქციო უმორჩილე-
სად გთხოვთ თქვენ პატივცემულ გა-
ზეთში ადგილი დაუთმოთ ამ წერილს.
მ. 31 მარტს საღამოს 11 საათზე
აბრუხის რკინისგზის სადგურზე (ყა-
რის რკინის გზაზე) მეტად გულ-შე-
მხარავი უბედურება მოხდა. ამ სად-
გურის უფროსის თანამეწყვე **აბრუ-
ხე-ტრავიკა** მეუღლე შუშანიკა ზა-
ვაროვის ასული სახლიდან გამოვარ-
და და აღიღებულ მდინარეში გადა-
ვარდა.

ასეთი საქციელის მიზეზი სასტიკი
აუტანელი სულიერი და ფიზიკური
ტანჯვა იყო, რომელიც შინაურები-
საგან იტანდა. განსვენებულნი მეტად
მშვიდი, პატიოსანი და წყნარი ადა-
მანი იყო და ყველა ადგილობრივი
მოსამსახურებელი დიდის სიზარულთით
ისწინებენ. ყველს ჩვენგანს არა ერ-
თხელ გვიხახავს თვალ-ტრემლიანი და
რამოდენიმეჯერ იძულებულიც ვყო-
ფილავთ გამოვასრულებოდი. ისეთ
შემთხვევებზე იყო, როცა ყო-
რილზე უგროვით ნაკემი ქალი
ქმრის ხელიდან გამოვივლიყვია.

თავის დახრბობის რამოდენიმე დღით
წინედ, საცადავი ეზოში გამოვიდა
და თვალ-ტრემლიანი შემოგვტრია:
„ჩემი ქმარი და დედამთელი მეუბნე-
ბიან, გარყვნილი და გათახიზრებული
ქალი ვარო, თქვენც ყველანი ზიზ-
ღით სისხნივით. თუ ხელში მაქამე-
ბენ, თქვენ მინც რალს მერჩით,
რითი დავიმსახურებ თქვენგან ასეთი
საჯული. მიზნობით, ვის რა დავიშა-
ვეთ?“

ყველანი ძალიან შეეწუხებით და
ბოლიშით აუხსენით, რომ ვე არ შეი-
ძლებოდა ჩვენგან, რადგან კარგის
მეტოც უღელ შენზე არა გავგიანთი-
რათ.

ეს იყო უკანასკნელი ასარგმა სა-
ცოდვე ტანჯული ადამიანისა, აღსა-
რება ნათქვამი არა მღვდლის წინაშე,
არამედ მთელ ადგილობრივ საზოგა-
დოების წინაშე. ტანჯულმა ადამიან-
მა გვერს შესძლო გულში დტორია-
ლებულ ბოლშაევის ატანა და გუ-
ლის-თქმა ყველას ასე საჯაროდ გა-
ვიზიარა.

ჩვენც წნევიერ ვიღად ვსთვლით
ეს ამბავი და არჩენ საზოგადოებას

უფრო წრფილად შესტყვევებ
ხისთვის გული. რად შიხდა ისე,
რომ გლეხი უფრო იავის დამლე-
პელს და სკოლის ამოხადელს ეტა-
ნება, როგორც მელა სახარობელს,
ვიდრე თავის მოკეთ-ინტელიგენტს?
მიზეზი აქ მხოლოდ ერთია: ინტე-
ლიგენტი სრულიად ჩამოშორდა სო-
ფელს, სრულიად გასწყვეტა გლეხ-
თან კავშირი. მწერალ-ბოლშაეკს კი
მუდამ სოფელში აქვს ბუნავი, გლე-
ხიც კვერცხივით აქვს ხელში აწო-
ნილი და ამიტომ კარგადაც იცის,
თუ საიდან ესროლოს ქამანდი,
რომ უფრო სახსრინად მოარტყას.
ნათქვამის დასასაბუთებლად მოვი-
ყვან მაგალითს, რომელიც კარგად
ახსიათებს ერთის მხრით გულბურ-
კული გლეხს და მეორეს მხრით—
მოქნილ მწერალს: ერთ მეცხვარეს
იარაღის ნებართვა უნდა აეღო. და-
რიგებისათვის მიპმართა თავის ნათ-
ლმამა ვაქარს. ვაქარმა მეცხვარე
მწერალთან მიიყვანა და თან მვე-
ხვეწა, ნიკო, გთავყვა, ამ კაცს ეს
საქმე მოუხერხებ და გასამრჯელო
ჩემგან მიიღებო. ნიკოს რადაც არ
ესიამოვნა ვაქარის შუამავლობა, რად-
განაც იცოდა, რაკი ვაქარი ჩაერთა
საქმეში, გლეხს ისე თავისუფლად
და თავისებურად ედარ გასცარც-
ვადა, და გაჯავრების კილოთი უთ-
ხრა მეცხვარეს, — რალა შუამავლე-
ბი ვინღოდ, მგონი შენც კარგად
მიცნობ? გასწი ჩემს ოთახში, შეც
ეხლავე ამოვალ და იქ გეტყვი, რაც
საქარაოა. წავიდა მეცხვარე მწე-
რის ოთახში, და ნიკოც თან გა-
ყვა ქვეაქუბილით: ერთი მამა გი-
ცხობა, რა იცი კულის ამწყვი გინ-
და? საქმე ჩემთანა ვაქვს, ჩემთან
მოიღ პირდაპირ. გეშინიან ჩემი, თუ
გრცხვნიან?!

— ნუ შეშინებ, გთავყვა, ნი-
კო! ხომ იცი, რეგენი ხალხი ვართ,
— მიუგო შემინებულმა მეცხვარემ.
— შეგისხავ კი არა, მეტის ღირ-
სიცა ვარ, — შეტკილა ნიკომ, — მაგ-
რამ რა გყავს ჩვენი ხარ. შენ არ
იცი, შე ვალახა, რომ მე შენთვის
არას დავზოგავ? მოწმიობის აღებას,
როცა ვინდა, მოგიხერხებ, ხარჯი
არ მინდა შენგან და ხარჯი.

— არა, გთავყვა, მიზნობი რა
ეღირება და მოგართმევ, ყველა საქმე
ხარჯსა თხოვლობს.

— თუ მალე ვინდა მოგივიდეს
პასუხი, ხუთი მარკა უნდა დააკრა
თხოვნას და გასამრჯელოსაც...

— რა გასამრჯელო? ერთი თუ-
მანი მომეცი და შენვე შეგაქმე-
რალა ბევრი ვავატრელოთ, ნიკომ
ერთი თხოვნის დაწერა მეცხვარეს
15 მ. დაუხვდა და იარაღის ტარების
ნება კი დღესაც არ მოსვლია, რად-
განაც ბოქალმა ხელი არ მოა-
წერა. ამისთანა შეუწყნარებელ
ძარცვა მართალია გლეხისავე მე-
ტის-მეტე გამოუცდელიობის ბრა-
ლია, მაგრამ ბევრს ნიშნავს
მწერლის მოქნილობაც. ბევრს მკი-
თხველს არ ეცოდინება, თუ რა შე-
ლოვენურად იციან შეხვედრა ამ ცბი-
ერებმა ნამდვილ საგლეხოდ ერთად
მუქარისა, ალერსისა, იმედისა და
დაპირებისა. რა ესა და რა ათასი
სხვა! საით წავიდეს საწყალი გლეხი,
რომ მწერლისგან გამოუღ ქსელში
არ გაჰყოს ფეხი? ამ უბედურების
გლეხთა თავიდან აცილება არც ისე
ძნელია, თუ რომ ყურადღებას აქ-
ცევდნენ ისინი, ვისიც ჯერ არს.

ამის პირდაპირი მიავლენი არიან
მომრიგებელ-შუამავლნი, რადგანაც
დღეს იმათ აზრით გლეხის ბედ-
ნილობა და ამასთან იმათ თვალწი-
ნაც ხდება ეს უსამართლობა. მაგ-
რამ უბედურება იპაზია, რომ ზოგი
მომრიგებელ შუამავლნი არც მო-
თხოვნისთვის დაგვიარად არიან შე-
საფერი ცოდნით შეიარაღებულნი
და არც ენერჯით. მომრიგებელ
შუამავლს იმდენად რთული საქმე
აპაზია, რომ უმეველად უმადლესი
იფერიდული სწავლა უნდა ჰქონდეს
მღვდელი, რომ რიგიანად მოაწე-
როგოს გლეხის აწყწილ-დაწყწილ
საქმე. ჩვენი მომრიგებელ-შუამავა-
ლნი კი მომეტებულად ან ისეთია,

სოფლად

ვისაც უნდა დაწერილებით შეი-
სწავლოს გლეხის მარტივი ფსიხო-
ლოგია, იმისთვის სრულებითაც არ
არის საჭირო დიდის მეცნიერების
სწავლა-განათლებით იყოს ალტურ-
ვილი. ვისაც უნდა ვაგებდულად
სისარცვოს და ჰველიფოს გლეხი-
კაცი, შიშის თავზარე დასცეს, იმის-
თვის სრულებითაც არ არის საჭი-
რო ზღიმი-ხანივით თავით-ფეხამდის
შეიარაღებულ დაღესტნის მიუვად
მთებში იმადობოდეს და იქიდან
უთვლიდეს მუქარას თავის მიზობ-
ლებს. ამისთვის საჭიროა შეიარაღ-
დეთ მხოლოდ მელანში გამტრული
ქალიშვი, ამოეფართო ჩრჩილივით
ძლიერათა ამა ქვეყნისათა ჩიხის
ქალთაში და იქიდან დაემტკიცოთ
ხალხს. სოფელს ბევრნარი წურბე-
ვა ჰყოლია. ერთი წურბელთაგანი
ჩვეულებრივად სოფლის მწერალიც
არის ხოლმე. დღეს ისინი დაპა-
ტრონებთან ნაობარ ეკლესიას, დღეს
ესენი გამხდარან სოფლის ბატონ-
პატრონებად. ამაში რადგანამდე თი-
თონ გლეხიც არის დამნაშავე, რად-
განაც ეს უკანასკნელი სოფლის
წურბელა-აბოლუკატს უფრო მეტად
ენდობა, იმას უფრო სასებითი უშა-
ვლავნებდეს თავის გულის პასუსს,
ვიდრე ინტელიგენტს, რომელსაც

